N. Sz. Hruscsov elvtárs felszólalt az SZKP Központi Bizottságának plénumán

— Élénk viták az ülésen —

Moszkva (MTI) A TASZSZ részletes jelentésben ismerteti a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának hétfői teljes ülését. Valamennyi felszólalást lankadatlan érdeklődés kísérte. A konkrét kérdésekben gyakran közvetlen vita alakult ki; ezekben a vitákban közbeszólásaival továbbra is igen tevékenyen részt vett Nyikita Hruscsov elvtárs, a Központi Bizottság első titkára.

A felszólalásokból és a kialakuló közvetlen vitákból kitűnik, hogy a teljes ülés részvevői az egyszerű kolhozistákat és szovhozmunkásokat nagy tisztelettel övezik, elsősorban nekik tulajdonítják a mezőgazdaság fejlődésében elért sikereket. Amikor például Szkrjabin, az Ukrán KP zaporozsjei területi bizottságának első titkára beszámolt a Lenin Hagyatéka Kolhoz traktorosainak kiváló eredményeiről, Hruscsov közbeszólt: *a jó terméseredmények oka nem valami különösen kedvező éghajlati, vagy talajviszony volt, hanem a jó munka. A termelés elsősorban az emberektől, nem csupán az éghajlattól, vagy a talajtól függ.* Szkrjabin ezzel egyetértett, és Hruscsov így válaszolt: „A maguk vidékén jó a föld, kiváló embereik vannak, csak a vezetőket kellene egy kissé — hogy úgy mondjam — felpaprikázni, és akkor aztán megy majd a dolog."

Hruscsov egyébként gyakran a legapróbbnak tűnő részletkérdésekben is közvetlen vitát kezdeményez. Így szó esik a négyzetes kukoricavetés kapcsán a négyzet legmegfelelőbb méretéről, a kukorica, a burgonya és a cukorrépa helyes vetésforgójáról, a természetes és ásványi trágya felhasználásáról, a mezőgazdasági gépek tervezésének leggyakorlatibb kérdéseiről.

A délelőtti ülésen felszólalt Csuszljavjev, a szaratovi terület egyik kolhozának elnöke. Részletesen beszélt a kolhoz munkájáról, majd „kapásból" több feltett kérdésre talpraesett válaszokat adott. Ekkor Hruscsov megkérdezte: *„mióta kolhozelnök?"* Csuszljavjev azt felelte, hogy hét esztendeje, — *És hány éves?* — kérdezte a párt első titkára. — Harminchárom — hangzott a válasz. *„Ez aztán derék fiú"* — mondotta ekkor Hruscsov a résztvevők tapsa közepette.

*

Az SZKP Központi Bizottságának plénuma január 7-én folytatta a vitát az 1960. évi mezőgazdasági tervek teljesítéséről, és a mezőgazdaság fejlesztését célzó további intézkedésekről.

A délelőtti ülésen felszólalt: *A. Gajevoj,* az Ukrán Kommunista Párt dnyepropetrovszki területi bizottságának titkára, *N. Manukovszkij,* a voronyezsi területen levő *„Kirov"* kolhoz traktorbrigád vezetője, *J. Blazsevszkij,* az odesszai területen levő „Gorkij" kolhoz termelőcsoport vezetője, *Sz. Fak,* az oreli területen levő *„Leninszkoje Znamja"* kolhoz elnöke.

Beszédet mondott az ülésen *N. Sz. Hruscsov,* a szovjet minisztertanács elnöke, az SZKP Központi Bizottságának első titkára.

A plénum folytatja munkáját.

Ismét ezrek tüntettek Brüsszelben, Liegeben és Monsban

Brüsszel (MTI) Hétfőn ötödik hetébe lépett a belga sztrájkmozgalom. Brüsszelben, Liegeben és Monsban ismét ezrek vonultak fel, hogy tüntessenek az Eyskens-kormány takarékossági programja ellen.

A belga főváros központjában felvonuló tüntetők követelték az Eyskens-kormány lemondását. *A zárt sorokban felvonuló tömeg, amelyben a munkások mellett igen sok tanár és diák vett részt, meghallgatta Brouhon brüsszeli szakszervezeti vezető beszédét, aki hangsúlyozta, hogy a nyomortörvény elfogadhatatlan és a harcot tovább folytatják.*

Renard, a Belga Általános Szakszervezeti Szövetség helyettes főtitkára Liegeben mintegy kétezerötszáz sztrájkoló munkás és alkalmazott előtt bejelentette, hogy a vallon területek nehézipari üzemeiben tovább folyik a sztrájk.

Baudouin király folytatta tanácskozásait, hétfőn délután a belügyminisztert és a közigazgatási ügyek miniszterét fogadta.

*

A német—belga határra hétfőn délután két tehervonat érkezett az NDK-ból a belga szénrájkolók támogatására küldött 15,5 tonna élelmiszerrel.

Megjelent Hruscsov elvtársnak a kommunista és munkáspártok moszkvai értekezletéről szóló beszámolója

Prága (TASZSZ) A béke és szocializmus kérdései, a kommunista és munkáspártok elméleti és tájékoztató folyóirata 1961. januári számában közli Nyikita Hruscsov elvtárs beszámolóját, amelyben a kommunista és munkáspártok moszkvai értekezletével foglalkozott. A beszámoló címe *„A kommunista világmozgalom újabb sikerei felé."* A beszéd január 6-án Moszkvában hangzott el a Pártfőiskola, valamint a Társadalomtudományi Akadémia és az SZKP Központi Bizottsága mellett működő Marxizmus—Leninizmus Intézete pártszervezeteinek közös gyűlésén. (MTI)

Tábornok úr, most kell „igennel" válaszolni!

A párizsi sajtó az Algériai Köztársaság ideiglenes kormányának deklarációjáról

Párizs (MTI) A keddi párizsi sajtó vezető helyen kommentálja az Algériai Köztársaság ideiglenes kormányának nagy horderejű deklarációját. Pártkülönbség nélkül valamennyi lap közli a deklaráció teljes szövegét.

A jobboldali Figaro csak annyit hajlandó elismerni, hogy az FLN nyitva hagyja a tárgyalások előtt az ajtót. A szocialista Populaire viszont már aláhúzza, hogy a deklaráció jószándékkal teli, jelentős előrelépés. Az Elysée-palotán a sor, hogy válaszoljon — írja Guy Mollett lapja.

A Libération is kijelenti: de Gaulle tábornoké a szó. A haladó lap így fordul a köztársasági elnökhöz: *Tábornok úr, most kell „igennel" válaszolni!*

De Gaulle valóban kívánja a béke megteremtését? *Nos, ragyogó alkalom kínálkozik ennek bebizonyítására.* Megismételjük: ha akarja, megteheti.

A lap a továbbiakban bírálja de Gaulle magatartását, hogy nem hajlandó az önrendelkezési jog garanciáiról tárgyalni az Algériai Köztársaság ideiglenes kormányával. Mi a teendő tehát? — teszi fel a kérdést az Humanité. — Nem az, hogy ölbetett kézzel várakozzunk. *Az Algériai Köztársaság ideiglenes kormánya tárgyalást javasol. Ránk tartozik, hogy kikényszerítsük. Ezt az utat javasolta a Francia Kommunista Párt Központi Bizottsága a franciákhoz intézett ünnepélyes felhívásában.*

Sekou Tourét óriási többséggel választották meg újra elnöknek

London (TASZSZ) A Guineai Köztársaságban megtartott választásokon Sekou Touré az ország népe hatalmas többséggel újabb hét évre megválasztotta köztársasági elnöknek.

A szavazásban részt vett egymillió ötvenötezerkilencszáztizenkét választó közül egymillió ötvenötezerhétszázötvenöt adta szavazatát a demokrata párt főtitkárára. (MTI)

Az indonéziai külügyminiszter nyilatkozata

Djakarta (MTI) Subandrio indonéziai külügyminiszter, aki most érkezett haza a Szovjetunióban, Jugoszláviában és Egyiptomban tett utazásáról, kijelentette, hogy ezek az országok Nyugat-Irián kérdését az általános gyarmati probléma részének tekintik, és annak rendezését követelik. Subandrio hangoztatta, hogy *a Szovjetuniótól vásárolt fegyverek növelik Indonézia erejét, ha arra kerül sor, hogy szembe kell szállni a holland katonai fenyegetéssel.*

Kaszavubunak nincs joga követelni Dayal visszahívását

— Újabb jelentések a kongói helyzetről —

(New York) New Yorkban hétfőn este nyilvánosságra hozták Hammarskjöld ENSZ-főtitkárnak Kaszavubu kongói elnök legutóbbi, az ENSZ-főtitkár kongói látogatását követően írt levelére adott válaszát.

Válaszlevelében Hammarskjöld megállapítja, *Kaszavubunak nincs joga követelni, hogy az ENSZ rendelje vissza Dayal tábornokot, az ENSZ főtitkárának kongói rendkívüli helyettesét.* Hammarskjöld tudomására adja Kaszavubunak, Dayal nem diplomáciai képviselő, akinek működéséhez a kongói elnök hozzájárulhat, vagy sem, hanem ENSZ-megbízott, akinek visszahívását követelni Kaszavubunak nem áll jogában.

*

Míg Hammarskjöld elutasította Kaszavubu követelését, Jasszu tábornok, az ENSZ kongói rendfenntartó erőinek helyettes parancsnoka a kongói törvényes kormány ellen lázadók szekértolójának szerepét játssza. A tábornok, aki vasárnap Stanleyvilleben tárgyalt a törvényes kormány képviselőivel, hétfőn Manonóba, a kongói Katanga tartomány északi részében alakult Lualaba tartomány fővárosába utazott a Katangában állomásozó ENSZ-erők parancsnokának kíséretében. *Jasszu tábornok Manonóban II Ungával, a törvényes kormányhoz hű csapatok parancsnokával tárgyalt, akit rá akart bírni, hogy katonáival együtt hagyja el Lualaba tartományt* — tehát tegye lehetővé a katangai lázadók fegyvereseinek beözönlését erre a területre.

Az ENSZ egyik szóvivője ugyanakkor elismerte, Manonóban rend és nyugalom uralkodik, a katonaság nem gördít akadályokat a légiforgalom elé.

Visszaesés az amerikai ipari termelésben

New York (TASZSZ) Az Egyesült Államok ipari termelése tovább csökken. Mint a Szövetségi Tartalékrendszer Igazgató Tanácsa közölte, decemberben az ipari termelés majdnem két százalékkal esett vissza, 1960 utolsó öt hónapjában pedig a csökkenés hét százalékos volt. (MTI)

PÉLDAKÉPÜNK — KUBA

Írta: Miguel Asturias guatemalai író

KÖZÉP-AMERIKA szülötte vagyok, s az új esztendő első napjaiban e földrész országainak, közöttük hazámnak, Guatemalának egyetlen lehetséges útjáról gondolkozom: meg kell változtatni a dolgok jelenlegi állását, egyesíteni kell minden erőfeszítést úgy, ahogyan annak idején őt ország — Guatemala, Salvador, Honduras, Nicaragua és Costa-Rica tette, amikor a XIX. század közepéig fennállt föderációt megalakították. A Karibtenger partján mozaikszerűen szétszórt csöpp kis köztársaságok ugyanis külön-külön nem oldhatják meg létfontosságú problémáikat; bilincsbeveri ezeket az országokat a helyi feudális urak és katonák diktatórikus rendszere, az észak-amerikai imperialista konszernek parancs-uralma. Ezek a konszernek, az Egyesült Államok külügyminisztériumától támogatva, szavazógépezetté változtatják országaink kormányainak képviselőit a nemzetközi értekezleteken.

Simon Bolivar, Amerika felszabadítója, egy alkalommal megjósolta, hogy Közép-Amerika lesz az a híd, ahol Kelet és Nyugat találkozik.

Mi, Közép-Amerika fiai, az új esztendő kezdetén mindnyájan arra gondolunk, hogy egyesíteni kellene törekvéseinket, több mint 15 millió ember törekvését, és ez lehetővé tenné nekünk, összeforrott népeknek, hogy meglássuk, miként valósul meg Bolivar álma.

EGYESÍTENÜNK kellene erőfeszítéseinket, hogy békében élhessünk. Békében egymással, és békében az egész világgal, előmozdítva az emberek összebékélését, akik sajnos a kardcsörtető mániákusok befolyása és hatalma alatt állnak. Ezek a mániákusok a háború szakadékának szélén zsonglőrködnek földgolyónkkal. Most mindjárt, az új év kezdetén szilárdan el kell határozni, hogy küzdeni fogunk a békéért. Azért a békéért, amelyet a népek és az emberek közötti kölcsönös megértés, a humanitás védőpajzsa alatti együttélés hozna el számunkra. Ezt a békét nem ingathatná meg egyes emberek dühének és vad szenvedélyének hulláma, ha védőgátként állnának előtte százak, ezrek és milliók, s követelnék, hogy szűnjön meg végre a veszélyes játék a nemzetközi porondon való hegemóniáért, jöjjön el végre az új, boldog kor, az a napsugaras korszak, amelyet eddig még senki sem látott.

De, mint latin-amerikai megkérdezem magamtól, szabad-e ilyen csodálatos álmokat üzni, nem kell-e inkább arra gondolni, hogy éhező nép él itt mellettem, nem kell-e inkább azokra a férfiakra és nőkre gondolnom, akik az állandó rosszultáplálтság következtében olyanok, mint az eleven csontvázak? Kenyeret! Kenyeret kérünk, s kenyeret kérek, követelek én is az év kezdetén Közép-Amerika éhező népei számára. A mesésen gazdag földön élő és mégis rongyokba öltözött indiánok, négerek, mulattok és fehérek a nyomor és az inség tragikus képét vetítik elénk: tüdőbetegek, maláriások, rosszindulatú betegségek és az alkohol áldozatai, mert azok, akik kizsákmányolják őket, kenyér helyett pálinkát adnak nekik.

KENYERET ÉS RUHÁT! Szinte minden parasztgyermek csupaszon jár, amíg el nem éri azt a kort, amikor egy darab ronggyal be kell fednie testét. Az emberek tömegesen járnak mezítláb, vagy viselnek durva bőrből, autókerékgumiból készült sarut, — de már a saru is szinte fényűzésnek számít. Sok-sok embernek nincs kenyere, nincs ruhája, nincs tűrhető lakása. Most is úgy élnek, mint őseik egy évszázaddal ezelőtt: földes kunyhóban, a legelemibb egészségügyi feltételek nélkül, és szurokfáklyával világítják meg nyomorúságos viskójukat. Nincs annyi élelmük, hogy jóllakjanak, egyakran ágyuk sincs a viskóban, — így élnek Közép-Amerika népei. Hát, hogy lehetne elfeledkezni róluk, hogy lehetne elfeledkezni létfontosságú problémáikról, amikor ezekben az országokban a kihalásra ítélt, elfelejtett, éhező, a földbirtokosok és a külföldiek által kizsákmányolt népek élete forog kockán.

Az éhezés mellett — annak különböző stádiumaiban — ott kísértenek a betegségek, szomorú következményeikkel. A külvárosokban az asszonyok még mindig úgy szülnek, mint a barmok. Ha baj van, csak a kuruzslókhoz fordulnak, s mindez a köztársaságok fővárosainak külső kerületeiben! Mi van akkor a falvakban? Ott nincsenek kórházak, s ha akadnak is elvétve, gyógyításra igazán nem alkalmasak, nélkülözik a legelemibb orvosi felszereléseket, gyakran a fertőtlenítő szereket és a vattát is.

Ami a kultúrát illeti, — a közép-amerikai országokban a spanyol hódítást megelőző időkben a szivárvány minden színében tündökölt a fejlett indián kultúra, s a maya nép kultúrája. Ám a szivárvány fénye kifakult és kultúránk hanyatlásnak indult. A felfuvalkodott tábornokok, a reakciós egyház és a hatalmasok szolgálatában álló „ügyvédecskék" kora bohózattá változtatja a közoktatást. Szörnyű, hogy századunk vívmányaihoz mérten mennyire tudatlanok és elmaradottak a lakosság középrétegei, szörnyű, hogy a parasztság teljesen analfabéta.

EGYSÉGET! BÉKÉT! Kenyeret! Egészséget! Iskolákat! Ezt követeli most a józan ész a közép-amerikai országok számára. Ezekért az ideálokért sokan elestek abban a harcban, amely csak akkor érhet véget, ha a nép kivívja a teljes hatalmat.

Lehetetlen nem gondolni arra, hogy Fidel Castro kormánya már valóra váltja ezeket a követeléseket; teljes szívből csak azt kívánhatjuk, hogy a kubai forradalom vívmányai Kuba és egész Latin-Amerika felemelkedésének ügyét szolgálják. Kuba szabadult fel legutoljára a gyarmati függőség alól, de most, saját útján haladva, elsőnek vívta ki a gazdasági függetlenséget. Latin-Amerika népeinek Kuba példáját kell követniök!